

Barbara Głowacka

Monice, gm. Sieradz, woj. sieradzkie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 13, 110-111

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MASŁOMĘCZ, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 15

patrz
okres wpływów rzymskich

MASŁOMĘCZ, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 22

Uniwersytet im. Marii
Cury-Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii

Badania prowadził mgr Andrzej Kokowski.
Finansowała Rada Uczelniana SZSP UMCS w
Lublinie. Pierwszy sezon badań. Ślady osad-
nictwa ludności kultury zarubinieckiej z okresu
późnolateńskiego.

Stanowisko położone jest na zachodnie-południowym stoku małego
wzniesienia około 5 000 m na wschód od drogi Hrubieszów-Dołhobyczów,
na południowym skraju zabudowań wsi Masłomęcz.

Prace miały charakter rozpoznawczy. Przebadano obszar powie-
rzchni 32,5 m². Nie stwierdzono śladów obiektów. Charakterystyczna
stratygrafia stanowiska pozwala przypuszczać, że mamy do czynienia z
przemieszczonymi śladami osadnictwa. Uzyskany materiał zabytkowy -
bardzo duża ilość ceramiki z karbowanymi krawędziami, naklejanymi
listwami pod krawędzią, ornamentem szczypanym oraz spora ilość polepy
i kości przemawiają także za istnieniem obok osady ludności kultury za-
rubinieckiej.

Materiał na podstawie cech ceramiki /kilka fragmentów i faceto-
wanym brzegiem/ można datować na wczesną fazę okresu przedrzymskie-
go /lateńskiego/. Z innych zabytków należy wymienić rozcieracz kamienny
i kawałki drutu /? / brązowego.

Materiały znajdują się w Zakładzie Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

MONICE, gm. Sieradz
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Barbara Głowacka.
Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon
badań. Osada kultury pomorskiej z przełomu
okresu halsztackiego i lateńskiego.

Stanowisko nr 3 w Monicach leży na skarpie ok. 100 m na zachód od ostatnich zabudowań wsi, po prawej stronie drogi wiodącej do Żegliny. Jest to plaśnica znajdująca się na polu uprawnym, z której miejscowa ludność czerpała piasek. Na powierzchni zalegały liczne ułamki ceramiki w dużym rozrzucie.

Badania miały charakter ratowniczy. Wytyczono wykop 10 x 2 m. Wystąpiło w nim 16 zaciemnień - 8 z nich nie zawierało materiału zabytkowego, w pozostałych wystąpił on w różnych ilościach. Najwięcej materiału zawierała jama nr 5, prawdopodobnie obiekt mieszkalny - wystąpiły tu bardzo liczne ułamki ceramiki oraz fragmenty kości zwierzęcych. Jamy nr 2, 8, 10, 11 można identyfikować z dołkami po słupach. Przekopano całą zagrożoną część.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Sieradzu, a dokumentacja w Biurze Dokumentacji Zabytków.

Badania nie będą kontynuowane.

NOWY TARG, gm. Stary Targ
woj. elbląskie

patrz
okres wpływów rzymskich

OSIECZNICA, gm. Krosno Odrzańskie
woj. zielonogórskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
Środkowego Nadodrza
w Świdnicy k/Zielonej Góry
Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Edward Dąbrowski. Finansował GS "Samopomoc Chłopska" w Krośnie Odrz. Pierwszy sezon badań. Rozległa osada otwarta z przełomu środkowego i późnego okresu lateńskiego. Osada wczesnośredniowieczna /VI oraz XI w. /. Ślady obozowiska ze schyłkowego paleolitu /? /.

Stanowisko 3 położone jest nad prawym dopływem Odry - Bielą, na południowy wschód od wsi, w pobliżu szosy Krosno-Słubice, w zachodniej części wydłużonego, dykwalnego pagórka, na łagodnym jego stoku, obniżającym się stopniowo z południowego zachodu w kierunku pasma podmokłych łąk.

Prace wykopaliskowe miały charakter ratunkowy. Na powierzchni ponad 3 arów odsłonięto i wyeksplorowano 8 jam i częściowo uszkodzony zarys naziemnego budynku mieszkalnego wraz ze znajdującym się wewnątrz paleniskiem. Cztery spośród odkrytych jam i zarys chaty należy datować na sam przełom środkowego i późnego okresu lateńskiego. Upoważniają do takiego datowania dość liczne relikty "łużyckie", wyrażające się zarówno sposobem zdobienia ceramiki, jak przetrwaniem niektórych